

Pınar Çağlar Aytac, Huriye Ayşe Parlakgümüş, Hakan Kalaycı, Halis Özdemir, Cem Yalçinkaya, Ebru Tarım

*Başkent Üniversitesi, Adana Uygulama ve Araştırma Hastanesi, Adana*

**Amaç:** Hidatiform mole ve diploid fetusun birlikteliğindeki ikiz gebeliğin başvuru nedenleri, takibi ve sonuçlarını iki vaka sunumu ile tartışmayı amaçladık.

**Olgu 1:** 42 yaşında 21 haftalık gebeliği olan hasta dış merkezden üçlü testi sonucunda HCG yüksekliği nedeniyle ayrıntılı ultrasonografi için merkezimize refere edildi. Yapılan ultrasonografide 21 haftalık sağlıklı gebeliğin yanında kavitede 24x19x14cm büyüklüğünde gebelik kesesinden ayrı mol kitlesi izlendi. Canlı gebeliğin plasentası ayrı izlendi. Mol gebeliği, kavitede altta servikal kanalın üstüne yerleşmişti. Takibinde abondan yoğun vaginal kanaması olan hastaya histerektomi uygulandı. Patoloji incelemesi sonucunda 21 haftalık fetus ile mol gebeliğin birlikte seyrettiği ikiz gebelik olarak rapor edildi. Hasta histerektomi sonrasında bir yıl boyunca gestasyonel trofoblastik hastalık açısından takip edildi. İzleminde sorun olmadı.

**Olgu 2:** 35 yaşında intrauterine inseminasyonla gebelik elde edilen hasta, 13.haftada vaginal lekelenme ile başvurdu. Yapılan ultrasonografide 13 haftalık gebeliğin yanında, 13.5x8.4 cm.lik mol gebeliği izlendi. Hastaya sağlıklı gebeliği ile birlikte ilerleyen haftalarda preeklamsi riski, vaginal kanama, abortus, preterm eylem ve gestasyonel trofoblastik hastalık gelişebileceği anlatıldı. Gebeliği devamına karar veren hasta, 14. haftada abondan vaginal kanama ile başvurdu ve tıbbi tahliye uygulandı. Patolojik incelemesinde mol gebeliği ve 14 haftalık ikiz gebelik olarak rapor edildi. Takibinde bir yıl kontrasepsiyon önerildi. İzleminde sorun olmadı.

**Sonuç:** Sağlıklı gebelik ve mol hidatiform ile oluşan ikiz gebeliklerin takibinde %33 civarında persistan trofoblastik hastalık gelişme riski mevcuttur. Gebeliğin izleminde vaginal kanama, düşük riski, preterm eylem, intrauterine exitus, preeklamsi gibi obstetrik komplikasyonlar artmıştır. Ancak takip isteyen anneler hem obstetrik komplikasyonlar hem de persistan trofoblastik hastalık riski için bilgilendirilmelidir

**Anahtar sözcükler:** Mol hidatiform, persistan trofoblastik hastalık, ikiz gebelik

## PB-142

**İleri evre ikizden ikize transfüzyon sendromunda bipolar kord koagülasyonu deneyimlerimiz: Dört olgu sunumu**

Ebru Dikensoy, Türkan Kaya, Seyhun Sucu, Sinan Teke

*Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Gaziantep*

**Amaç:** İleri evre (Quintero evre 3-4) ikizden ikize transfüzyon (TTTS) sendromlu 3 olguda ve monokoryonik ikiz gebelikte tek fetusta Dandy Walker Malformasyonu bulunan bir olguda bipolar kord koagülasyonu sonrası fetal gelişimin izlenmesi.

**Yöntem:** Çalışmaya Temmuz 2011 ve Ocak 2013 tarihleri arasında 3 tane previable (18-24 hafta) monokoryonik ikiz gebelik (Quintero evre 3-4 TTTS) ve tek fetusta santral sinir sistemi anomalisi olan 24 haftalık monokoryonik ikiz gebelik dahil edildi. Cilt %10'luk povidon iyodür ile temizlendi. Rutin tokolitik ajan (rektal indometazine) ve intravenöz antibiyotik (2 gr cefamezin) uygulandı. 20 cc prilokain küçük cilt insizyonu sonrası myometriuma enjekte edildi. 3.9 mm trokar ile uterus kaviteye girildi ve 3mm bipolar koter ultrasonografi eşliğinde uterus içine yerleştirildi. Plasentanın olmadığı en kolay trokar giriş yeri ultrasonografi ile tespit edildi. Amaç umbilikal kordun plasental veya abdominal insersiyosuna 45 derecelik açı ile yaklaşmaktır. Kord bipolar forseple yakalandı ve 20W ile koagülasyona başlanarak 50W'a kadar enerji verildi. Fetal kardiyak aktivite kaybolduktan sonra kord birkaç segmentten daha koagüle edildi. İşlem sonrası 24-48 saatlerde canlı kalan fetuslar MCA-PSV değerleri ile olası akut feto-fetal hemoraji açısından takip edildi.

**Bulgular:** TTTS bulunan 3 olguda alıcı fetuslarda hidrops fetalis ve agonal patern mevcuttu. Monokoryonik diamiyotik ikiz gebeliği olan bir hastada fetuslardan birinde Dandy Walker Malformasyonu ve hidrocefali bulunmaktaydı. Evre 3-4 TTTS 'lu 3 olguda alıcı fetuslara bipolar kord koagülasyonu uygulandı. Donör fetuslar 34. gebelik haftasına kadar Doppler ultrasonografi ile takip edildi. Hidrocefali gelişimi açısından düzenli olarak SSS ultrasonografi ile değerlendirildi. Monokoryonik Dandy Walker malformasyonu nedeniyle bipolar kord koagülasyonu uygulanan ikiz eşi ise 30. gebelik haftasında plasental yetmezlik nedeniyle sezeryanla doğurtuldu.

**Sonuç:** Monokoryonik ikiz gebeliklerde selektif fetosid için optimal bir yöntem henüz bildirilememiştir. Bipolar kord koagülasyonu umbilikal kord oklüzyonunda altın standarttır çünkü cerrahi süresi kısadır ve septum bozulmadığı için kordon dolanması ve amniyotik band sendromu riski azalmaktadır.

## PB-143

**Intrauterin gelişme geriliği olan gebelerde maternal serumda serbest DNA düzeylerinin araştırılması**

Ebru Dikensoy<sup>1</sup>, Türkan Kaya<sup>1</sup>, Seyhun Sucu<sup>1</sup>, M. Hanifi Bademkiran<sup>1</sup>, Sibel Oğuzkan Balcı<sup>2</sup>, Sacide Pehlivan<sup>2</sup>

<sup>1</sup>Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Gaziantep; <sup>2</sup>Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji ve Genetik Anabilim Dalı, Gaziantep

**Amaç:** İntrauterin gelişme geriliği saptanan gebelerin maternal serumundaki fetal serbest DNA düzeylerini belirleyerek erken tanıdaki etkisini saptamaktır.

**Yöntem:** İntrauterin gelişme geriliği (IUGR) olan gebelerin maternal serum fetal serbest DNA düzeyleri ile, sağlıklı gebelerin serum fetal serbest DNA düzeyleri karşılaştırıldı. Çalışmaya Eylül 2010 ile Ağustos 2011 tarihleri arasında Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği'ne başvuran 30 IUGR ile herhangi bir medikal problemi olmayan 30 sağlıklı son trimesterdeki gebeler dahil edildi. 60 gebenin de yapılan ultrasonografik değerlendirilmesinde bebek cinsiyetleri erkek olarak görülüp çalışmaya erkek fetuslar dahil edildi. İstatistiksel analizler Mann Whitney-U test ve Student t test kullanılarak gerçekleştirildi.

**Bulgular:** Kontrol grubu ile karşılaştırıldığında IUGR'li hasta grubunda fetal serbest DNA düzeyleri istatistiksel olarak anlamlı şekilde yüksek bulundu (P:0.001). Sağlıklı grupta Doppler akımları normal olarak değerlendirildi. Hasta grubundan 19 vakada arteriyel sistem bozukluğu saptandı. Hasta grubu, Doppler akımları bozulmuş ve akımları normal olarak iki subgruba ayrıldığında; fetal serbest DNA düzeyleri Doppler akımları bozulmuş grupta istatistiksel olarak anlamlı olacak şekilde diğerinden yüksek bulundu.

**Sonuç:** Hasta grubunda IUGR semptomları ortaya çıktığı sırada maternal serum fetal serbest DNA düzeyleri sağlıklı kontrol grubuna göre yüksek bulundu. Bu artışın plasental disfonksiyona bağlı olduğu düşünüldü. Maternal serum serbest fetal DNA düzeylerinin IUGR etyolojisindeki yeri ve IUGR'ın tespitinde potansiyel bir belirteç olarak kullanılabilirliğinin saptanması için daha geniş, prospektif çalışmalara ihtiyaç vardır.